

Magyar—lengyel barátsági nagygyűlés

(Folytatás az 1. oldalról.) Szeged városi bizottságának első titkára, Dávid Péterné munkásnő, Géczy István munkás, dr. Kelemen Miklós, a megyei rendőr-főkapitányság vezetője, Kovács Béla, az MSZMP KB mun-

katársa, Markovics Katalin munkásnő, Mákos István, a munkásorség megyei pártbizottságának vezetője, Tarkács Imréné és Tóth Szilveszterné országgyűlési képviselő, dr. Zápori Dezsőné, a munkásmozgalom régi szegedi harcosa, valamint Zódi Istvánné munkásnő.

pártbizottság oktatási igazgatójának vezetője, Tarkács Imréné és Tóth Szilveszterné országgyűlési képviselő, dr. Zápori Dezsőné, a munkásmozgalom régi szegedi harcosa, valamint Zódi Istvánné munkásnő.

Dr. Komócsin Mihály megnyitója

Miután a munkásörzene kar eljátszotta a magyar és a lengyel himnuszt, dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára mondott megnyitót.

— A testvéri lengyel nép az idén ünnepi felszabadulásának 30. évfordulóját — kezdte beszédét dr. Komócsin Mihály. — Vele ünnepeljük e jelentős eseményt a szocialista közösség országai, népei, köztük a magyar nép is.

— A magyar és a lengyel népet sok baráti szál kapcsolja össze. Népeink történetében sok hasonlóság van. Nemzeti és forradalmi mozgalmaink számtalan esetben kapcsolódtak össze, sokszor nyertek támaszt, segítőt egymás részéről. Népeink legjobb fiait harcoltak egymás nemzeti lobogói alatt és sok közös harcban vettek részt a világszabadságot — és legszajtosabban a munkás nemzetköziséget — kifejező vörös zászló alatt. Történelmünk dicső és szomorú ese-

ményei, a sokszor közös sors, a nemzeti függetlenségért, a nép szabadságáért, az emberi haladásért folytatott harcok ezernyi érzelmi szállal kapcsolják össze a magyarokat és lengyeleket. A két nép szívében a barátság és összetartozás érzése évszázadokon keresztül formálódott, erősödött.

A továbbiakban dr. Komócsin Mihály arról szökött, hogy az utóbbi 30 évben barátságunk tovább erősödött. Népeink legjobbjai vállaltak harcoltak, és különösen a lengyel nép nagy véráldozattal segítette elő a szovjet hadseregnek a német fasizmus felett arató győzelmét, népeink felszabadulását. Barátságunkat, melyet évszázadok érleltek, ma a proletár internacionalizmus szellemében a közös eszméi alap, a marxizmus-leninizmus, s az azonos célokért végzett munka tovább erősíti. Új, nemesebb tartalmat nyert barátságunkat elmélyítik azok a testvére-

gyei kapcsolatok is, amelyek néhány éve létesültek Csongrád megye és Lódz vajdaság között, s Szeged, valamint Lódz városa közötti testvéri kapcsolatok.

A testvérmegyei kapcsolatok építésének, a barátság elmélyítésének céljából országaink felszabadulásának 30. évfordulójára alkalmából rendezett ünnepségsorozat keretében magyar—lengyel baráti heteket rendezünk. Ennek megfelelően került sor az idén Lódz vajdaság hetének megrendezésére Csongrád megyében, a jövő évben pedig Csongrád megye hetére a lengyelországi Lódz vajdaságban.

Dr. Komócsin Mihály végül Csongrád megye dolgozóinak nevében szeretettel üdvözölte Lódz vajdaság küldötteit, s köszöntötte a szovjet hadsereg ideiglenesen hazánkban állomásozó egységeinek meghívott képviselőit.

Jan Debowski beszéde

Jan Debowski, a LEMP Lódz vajdasági bizottságának titkára mondott ezután ünnepi beszédet.

— Összinte örömmel érkezünk Önökhöz — magyar barátainkhoz —, azzal a céllal, hogy közelebbről megismerjük Önöket azokat a változásokat, amelyek országunkban és vajdaságunkban az elmúlt 30 év alatt végbementek. Reméljük, hogy jelenlegi látogatásunk Csongrád megye és Lódz vajdaság együttműködését, amely csak nemrég jött létre, még szorosabbá fűzi, s egyidejűleg látogatásunk szilárd alapjává válik barátságunknak, együttműködésünknek és testvériségünknek a népek közötti együttélés lenini eszméje alapján.

Jan Debowski szökött az elmúlt harminc esztendő jelentőségéről; arról, hogy a szocializmus alapjainak lerakása a lengyel társadalom előtt új lehetőségeket nyitott. A lengyel munkáspárt a Szovjetunióval való szövetségre és fegyverbarátságra támaszkodva jelölte ki az ország felszabadításának programját, s a szovjet hadsereg, valamint az oldalán harcoló lengyel néphadsereg történelmi győzelme a hitleri megszállók felett lett a Lengyel Népköztársaság létrejöttének alapja. E győzelem mentette meg a lengyel népet a német fasizmus által eltervezett biológiai pusztulástól.

Beszéde végén szökött arról, hogy a lengyel nép nagy érdeklődéssel kíséri és támogatja az MSZMP-nek, Kádár János vezetésével a béke fenntartásáért folytatott harcát. Elmondotta, hogy a Lengyel Egyesült Munkáspárt politikája az internacionalizmusra, a baráti szocialista országokkal való ideológiai egységre épül. Ezek a biztosítékek Lengyelország egyre szorosabb együttműködésének, kipróbált szövetségeseivel, amely országaink és népeink érdekében, Európa és a világ békéjét szolgálja. Elmondotta, hogy a lengyel nép nagy szimpátiával kíséri figyelemmel a magyar nép szocializmus építő munkájának eredményeit.

— Pártjaink tevékenységük során egyesítik a hazaszeretetet az internacionalizmussal, következetesen megvalósítják a szocialista egységre való törekvést, a kommunista nemzetközi össze-

30 százaléka. Az utolsó három évben különösen nagy lendületet adott Lódz vajdaság társadalmi-gazdasági fejlődésének a Lengyel Egyesült Munkáspárt VI. kongresszusa, amely határozataiban megjelölte a szocialista Lengyelország építésének irányát és útját. Az eddigi eredmények alapján kidolgozták az 1974—75-ös évekre szóló gyorsított fejlesztési terveket. Az elkövetkezendő két éven belül ipari termelésüket legalább 14 százalékkal szeretnék növelni. A tervekben 13 új nagyüzem felépítése szerepel, amelyek többek között lehetővé teszik az ötéves terv teljesítését. Folytnak az előkészületek három új házgyár építésére is, a lakásépítések meggyorsítása érdekében.

A LEMP Lódz vajdasági bizottságának titkára részletesen beszélt gondjairól és feladataikról. Arról a céljukról, hogy a felszabadulás 30. évfordulójának esztendeje további előrehaladást hozzon életük minden területén. Beszélt a párttagok, a munkások önzetlen társadalmi munkájáról, erőfeszítéseiről, amelyek ezt a célt szolgálják.

Beszéde végén szökött arról, hogy a lengyel nép nagy érdeklődéssel kíséri és támogatja az MSZMP-nek, Kádár János vezetésével a béke fenntartásáért folytatott harcát. Elmondotta, hogy a Lengyel Egyesült Munkáspárt politikája az internacionalizmusra, a baráti szocialista országokkal való ideológiai egységre épül. Ezek a biztosítékek Lengyelország egyre szorosabb együttműködésének, kipróbált szövetségeseivel, amely országaink és népeink érdekében, Európa és a világ békéjét szolgálja. Elmondotta, hogy a lengyel nép nagy szimpátiával kíséri figyelemmel a magyar nép szocializmus építő munkájának eredményeit.

— Pártjaink tevékenységük során egyesítik a hazaszeretetet az internacionalizmussal, következetesen megvalósítják a szocialista egységre való törekvést, a kommunista nemzetközi össze-

fogását. Meggyőződésünk, hogy a mai, fejlődő kapcsolataink hozzásegítenek egymás jobb megismeréséhez, a közös munkához, és a hagyományos magyar—lengyel barátság elmélyítéséhez.

— Eljen és virágozzék a magyar—lengyel barátság — fejezte be beszédét Jan Debowski, miután tolmácsolta Lódz vajdaság dolgozó népének szívélyes üdvözlését.

Az ünnepi beszéd után dr. Komócsin Mihály mondott zárszót. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget. A nagygyűlést követő műsorban a Wisniowa Gora ének- és táncgyűttes, valamint a szegedi ÉDOSZ táncgyűttes lépett föl, nagy sikert aratva Marian Gumowskival és népi zenekarával együtt. A színházi barátsági nagygyűlés után a lódzi hét eseménysorozatának első napját a Tisza Szállóban tartott fogadás zárta.

A szegedi járásban:

Az együttműködés a közművelődésben is több eredményt hozhat

A Hazafias Népfrent szegedi járási bizottsága tegnap délelőtti ülésén a közművelődés adottságait és lehetőségeit vizsgálta meg. Reményik István, a járási pártbizottság osztályvezetője vitaindító előadásában a népfrent aktivistáinak közreműködését kérte, hiszen előbbrelépés csak társadalmi összefogással lehet. Ezt az összefogást az anyagiakra is értenünk kell, a községekben működő vállalatoknak, szövetkezeteknek nagyobb részt kellene vállalniuk a művelődési házak anyagi támogatásából, hiszen kulturális alapjukat sokszor rendeltetésével ellenkező célokra használják fel. Keveset áldoznak belőle a szakmai és általános műveltség gyarapítására. Sokan járnak be a járás községeiből Szegedre dolgozni, kapcsolataik a művelődési házzal a napi ingázás miatt megszakad, és újabb kapcsolatok nem alakulnak ki. Itt is segíthetnek a népfrent helyi szervei, és az ottan dolgo-

zók szélesebb rétegeinek a bevonásával is. Eddig is elérték a népvelők a népfrent tevékenységét — leginkább az ismeretterjesztésben, az olvasó népért mozgalom kibontakozásában, a honismereti szakkörök és a hagyományokat őrző pávakörök támogatásában, a hátrányos helyzetű gyermekek körülményeinek javításában, de az együttműködés még több eredményt is hozhat.

A tanácskozás második felében Kálló Antal, a Hazafias Népfrent járási titkára felszabadulásunk 30. évfordulója megünneplésének előkészületeiről tájékoztatta a bizottság tagjait. Ismertette a bakti községi tanács felhívását, amely a járás valamennyi községét településfejlesztési társadalmi munkaversenyre szólította fel. Javasolta, hogy a honismereti szakkörök gyűjték össze az évfordulóra a felszabadulás utáni három évtized beszédes dokumentumait.

Sok az íróasztal

A klasszikus értelemben vett munkanélküliség nálunk sajátosan átfogalmazódott, mert számunkra a „kapun belüli”, a „munkakönyves munkanélküliek” jelentenek egyre súlyosabb társadalmi és gazdasági gondot. A látszatállások, az alibistátuszok esetében viszonylag könnyűszerrel megoldható problémával állunk szemben. Az igazi gond másutt van, ugyanis az adminisztratív létszám növekedése — vagy csökkentése — nem csupán elhatározás, vagy józan gondolkodás kérdése.

A vállalatok mai tennivalóit nem lehet összehasonlítani a 15—20 évvel ezelőtti követelményekkel. Az iparvállalatok átvettek, illetve továbbfejlesztettek olyan funkciókat, amelyeket azelőtt például csak a kereskedelem látott el. Az iparvállalatok jelentős része évek óta nem csak termel, hanem piacutatással, önálló export-import tevékenységgel is foglalkozik. A vállalatok nagyobb önállósága és felelőssége megköveteli a körültekintőbb döntéseket, ezekhez viszont rengeteg információ kell, mégpedig feldolgozott, értékelt, a gazdasági döntések előkészítésére alkalmas formában.

Megannyi érv az adminisztráció bővítése, az íróasztalok szaporítása mellett. Csak hogy: amíg bizonyos adminisztratív tennivalók valóban megszorítottak, addig más, a tervutasításos időszakban kialakult feladatok ellátására már nem lenne szükség. Sok vállalatunknál, intézményünkönél viszont úgy bővítettek, hogy közben elfeledtek a munka egyszerűsítéséről, racionalizálásáról. És elfeledtek az adminisztratív munkaerőnek — a megváltozott feladatokhoz igazodó — átképzéséről. A munka változott, a módszer a régi. Az ügyvitel világszerte terjedő egyszerűsítését és ennek nélkülözhetetlen technikai eszközeit, módszereit jobbra csak hírből ismerjük, mert — akárcsak a termelői műhelyekben — az ügyvitelnél is az a helyzet, hogy egyszerűbb, kényelmesebb újabb és újabb embereket alkalmazni — különösen az irodák világában —, mint a munka egyszerűsítésén gondolkodni, a legkézenfekvőbb szervezési megoldásokat alkalmazni.

Mind ez többnyire a vállalatoknak, intézményeknek címzett megjegyzés. Am a

gazdálkodó egységeknél is okkal kérdezhetik: mit tegyenek, ha az egyre szaporodó rendelkezések, utasítások egyes részletekkel (például a bérszabályozás, a nyereségadózás, a vállalati érdekeltségi alapok képzése és felhasználása stb.) olyan pontosságra és részletességre kényszerítnek, hogy szinte már nagyobb erőt kíván a gazdasági tevékenység adminisztrálása, mint a vállalati termék közvetlen létrehozása?

Az ilyesfajta kérdésekre is kész a rendszerint minden vitát lezáró válasz: a precíz ügyvitel, s az ezzel járó adminisztratív létszám emelkedése — világszerte. Igen ám, de nagyon nem mindegy, hogy egy munkahelyen mondjuk tízről húszra, vagy ötvenről hatvanra emelkedik az íróasztalok mellett ülők száma.

A munkaerő-gazdálkodásban levő tartalék kiaknázása hosszú idő óta foglalkoztatja a szakembereket. De az ezzel kapcsolatos vizsgálódások, számítások inkább csak a termelői műhelyekre, a produktív munkát végzők körére koncentrálnak, és jóval kevesebb szót esik arról, hogy milyen tartalmak találhatók az irodákban? Egyes — óvatos — becslések szerint, csak az állami iparvállalatoknál az adminisztratív létszám mozgósítható tartaléka eléri a 25—30 ezer főt. A jelenleginél lényegesen szervezettebb és korszerűbb eszközökkel dolgozó ügyvitel esetén jelentős részüket nélkülözhető lenne, mert többségük ma olyan munkát végez, ami felesleges. Ugyanakkor mások a valóban fontos és szükséges tennivalók tömegével bírkóznak, megfelelő számú és képzettségű munkatársak híján, egyre reménytelenebbül.

S a képlet ugyanaz, mint a termelői műhelyekben: egyik oldalon a létszámfelesleg, illetve az értelmetlen aktagyártással foglalkozók tízezrei, a másikon a létszámhány. Pedig az irodák világára is érvényes a sokat hangoztatott tétel: az eddiginél lényegesen kevesebb energiát kell fordítani a munkaerő toborzására, a létszám gyarapítására, és sokkal nagyobb figyelmet kell szentelni a meglévő alkalmazottak okos, célszerű foglalkoztatására, szakképzettségük „karbantartására”, munkájuk egyszerűsítésére.

V. Cs.

Tudományos megbeszélés

Befejeződött a szocialista országok tudományos akadémiai felvezetői kutatásával foglalkozó közös bizottságának XII. rendes évi ülése. A visegrádi Silvanus Szállóban június 4—6. között tartott tanácskozáson részt vettek Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország és a Szovjetunió tudományos akadémiainak képviselői.

Szakképesített üzemrendészek

Dr. Soós Gábor államtitkár átadja Boros Sándornak, a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat üzemrendészenek az oklevelet.

A Mezőgazdasági és Élelmezéstudományi Minisztérium két évvel ezelőtt úgy intézkedett, hogy a MEM-hez tartozó gazdaságok, vállalatok és intézmények üzemrendészeinek alkalmazását szakképesítéshez köti. A rendelkezés eredményeként Szegeden, a Kiss Ferenc Erdészeti és Növénytermesztő-Állattenyésztő Szakközépiskola keretében is létrehoztak üzemrendészek számára egy kétéves tanfolyamot, amelyre az ország különböző részéből jelentkeztek hallgatók. Csongrád megye állami gazdaságaiból, térszeiből 12 hallgatója volt a kétéves tanfolyamnak, amelyet hatvan üzemrendész végzett el sikeresen. Az országban elsőként Szegeden tartották meg a záróvizsgát tegnap, pénteken. A vizgabizottság elvették oklevelüket.